

Forfatter: Worm, Jacob

Titel: . - [1968]

Citation: Worm, Jacob: ". - [1968]", i Worm, Jacob: . - [1968], udg. af ERIK SØNDERHOLM , [1968]-1994, s. 187. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-worm01val-shoot-idm140677732770608/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: . - [1968]

Gilius Achtschilling fra Gästrikland,
rektor for skolen i Mariestad.

Oluf Piil fra Västergötland.

I det øverste auditorium i timerne før og efter middag den 8.
juni år 1676

UPPSALA.

Med småländingen Vitus Erikssons typer.

Thesis I.

Idet vi med studereværelsets pen vil aftegne den israelitiske konge Jeroboams afskyvækkende afguder, henvises vi den velvillige læser til selv historien i 1. Kongernes Bog XII; hvis nogen gennemlæser den med ivrigt anspændt sjæl, indprænter den i sit sind, overtærker den med overlæg, vil han i den fastholder et billede af hele Jordens udscnude, som vil yde fortreffelig oplysning for det sind, der ønsker at kende statens opbygning.

Thesis II.

Men der tales mest om kong Jeroboam, hvis historie gennemgås fra vers 25 til kapitlets slutning, og disses hovedpunkter er følgende:

1. At han har grundlagt to steder, besættet med en kraftig forsvarsning. Hvis fjenderne ville gøre anfald, ville han forsvarer sig og sine; men der er dyb stilledom Guds hus og gudstjenesten. Deraf fremgår, at Jeroboam havde haft mere tiltro til sine befæstede skanser end til Gud og det Guds ord, der var forknydt ham gennem profeten Ahia, at det ville være sikkert, at kongen skulle vælge ti stammer, kap. XI, v. 31-35.
2. At han, v. 26, har overvejet nedrigte tanker om at befæste og styrke sit for nylig ved ulovlige midler erhvervede rige, ophidset af panisk og tom rædsel for, at israelitterne skulle pønse på frafald fra ham, og denne frygt for frafald var meget tom, da det jo står fast, at

- molirentur Israelite, cuius defectionis metus fuit vanis-
simus, cum constet DEUM et Regna conferre et stabilire;
90 tandem etiam ob antecedentia peccata auferre.
3. Quod mutata in horrendam Idolatriam verâ DEI
Religione, Senatoribus ac Incolis Regni suos fuerit aper-
tissimae Impietatis. v: 27. 28.
4. Qvod duo fecerit et confiarit Idola, atque horum
unum in Dan, alterum in Bethel erigendum curaverit v: 29.
96 5. Quod Festa DEO displicentia seu èrrâ partu ávñpômav
instituerit; Sacerdotes illegitimos, neglecto justô vocandi
jure, ordinaverit; cultum Sacrificiorum, à quo totâ mente
99 DEUS abhorruit, celebrarit.

Thesis III.

- Ex hisce duabus vocibus Dan et Bethel amplissimum
102 se pandit latifundium differendi de Statu Regnorum
tum Politico, tum Ecclesiastico. Dan enim significat Do-
num judicii, et indigitatur sensu Mysticu seu Cabalistico
105 Aula Justitiae et Magnatum, in qua plerumque adoratur
Idolum Avaritiae Superbitiae, dolii mali, ambitionis, et Adju-
lationis.
108 Bethelsensu Thalmudico seu Rabimico nota Domum DEI
et insinuatur Ecclesia, que multis Hæresibus, Sacrilegiis,
Injuris gravata, et vel vano, vel tepido Religionis exercitio
111 onusta ingemiscit.

Thesis IV.

- Positis jam Fundamentis curtae et angustae hujus Dis-
114 putationis, consideranda veniunt Idola Jeroboami, eaque
vel Politica in Dan o: Domo Judicij Regis et Justitiae; vel
Ecclesiastica in Bethel o: in Ecclesiastico ac Domo DEI.